

QVÆSTIO MEDICA MATVTINIS DISPV TATIONIBVS AGITANDA IN SCHOLIS
Medicorum die Iouis XXII. Decembris M. Philliperto Guybert. Doctore Medico Moderator.

An à Colore Sexus differentia?

NATURALIS vna ex principibus facultas non tantum indiuiduo per nutritionem cuius finis accretio aut conseruatio; sed & speciei per generationem consulit. Prouida scilicet natura inexpugnabilem ob principia vita nulla ratione reparabilia, moriendo necessitatem propiciens: hominum mortalitatem generis a sua continuatione compensat. Hinc sexus in marem & feminam differentia cuius aequalis ad generationem necessitas, appetitus ut voluptas planè par, par seminum concursus, varia tamen & materiae tempesies & partium genitalium conformatio. Mas in alio, in se generis femina: mas femen ab omnibus partibus deciduum, à solis testibus partibus nobilibus elaboratum ejaculando, femina fecunditatis primum & potentius seminum prolectando naturali motu & appetitu, recipiendo concipiendoque non tam vteri calore insito aut influente, quā eius proprietate quam ventriculū ad Chylosin, heparis ad hæmatofin, testiumque ad elaborationem semenis.

CONCEPTIO igitur propria est actio vteri quā seminis nondum animati exsuscitatur potestas. Semen prolificum non tam effusum quā iniectum, & locis mulieribus receptum, nobilis natura in instituto alteratur, corruptitur, semen esse definiri, concrebit, omnibus partibus simul eodemque tempore delineatis conformatur, ut veluti materia & subiectum, actum corporis organici potestate vitam habentis, animam recipiat. Materno fagine, ante conceptionem non noxio sed inutili excremto, absoluatur, fœetur, alitur, augetur sine opera ventriculi, non spirat sed transpirat & ab animali facultate sensum vnicum tactus & motum, à naturali & accidentalis distinctum habet; donec aliquor elapsis mensibus feliciter septimo, infeliciter octauo, feliciter nono, decimo, undecimo, noctu non interdiu, in caput non in pedes solerti obstetricis manu prodeat.

ED cuius facta generatio? cuius conceptio? cuius materia & efficiens semen illud? cuius nutritioni sanguis conferet maternus? En quis conseruimus agros? An molæ quam ex se generare femina non potest, nec dæmon animare? minime, partus quidem omne negotium componet. Sed si quis sit qui medicæ artis auxilijs parentum voluptatem præuerterat, erit mihi magnus Apollo. Signis certè illud consequtatur oportet, nec quibuslibet, sed si rei possit haberi scientia certissimis, secus certioribus. Sexus in grauidis differentia multa signa. Incerta ab ætate & ventis, à tumore mammarum, & ab oculo grandiore, ut etiam à fetus in utero motu pulsuque dextro aut sinistro: à laetis & emulsiis, si aquæ instilletur aut in pistilllos formetur, diuulsione aut cohærentia, à pedis in progressione, aut manus in omni actione, promotione certa, à venarū quæ sub lingua sunt tumore aut inanitione, certius à colore.

COLORIS natura latet in profundissima caligine in scitiae humanæ, ignoratione scilicet causatum quarum opera & videtur, & est in subiecto secundum ipsius affectionem aliter ac alter se habente. Illa autem à quatuor elementis non tantum secundum qualitates, sed & substantias præmissa alteratione permisit, exurgit, quibus quæ colores aptauerit à vera philosophia nequaquam recessisse videatur. Si vero naturalium rerum communibus elementis inest color, perfectorum animalium elementis humoribus quatuor potiori iure conueniat, albus pituita, melancholia niger, bili flausa ut à calore tenuatus rubor, sanguini idem rubor sed admixtione crassiorum partium temperatus magis. His sunt humores qui generationis principijs immixti partes corporis sanguineas & spermaticas colorant, qui ex alimento diversi generis & coloris, per triplex ventriculi, hepatis & partium singularium coctionem, enati, & fæces tinctus, & vrinæ insidunt, & sudores & pilos circa colorem mutant, denique cutimæ afficiunt varie ut de ealudant, & ex eius colore partium & totius tempesies per dies, tempestates, & etates mutabilis, facilissime dignoscatur.

BTA se res habet. color similis humoris in cute efflorescit. Flauet biliosorum, melancholicorum nigrat, pituitosorum albet, roso rubore suffunditur sanguineorum cutis. Affectionem contra naturam eadem est ratio. A sanguinis igneo fero re totus corporis habitus rubet, à pituita frigida humida albefit, à bile vtræ; per contrarios naturæ canales abeunt. Icterus vterque generatur. Femina à temperamento frigido humido viris, qui gaudent contrario, candidior videtur. Quidni grauidia ad contenti foetus notitiam seipso colorat, aut pallidior apparebit? Mâculæ & Feminei sexus differentia duo faciunt nostræ generationis principia: Ab illis enim ut calidioribus mares, ita à frigidioribus Feminae generantur. Semen quidem cum à toto decidat & vehicula potestatis suæ spiritus habeat, temperiem singularium partium, cuius cutis color index est, æmulari certum est. Sanguis vero in uterum delatus cæ qualitate & copia quā in venis reperitur, quæ omnibus partibus ut alimento ita omnes alimenti qualitates communicant, facit, ut qualis foetus talis sanguinis & cutis in feminæ color esse videatur.

Ergo à Colore sexus differentia.

Proponebat IOANNES BERAVLT Parisinus. R. S. M. DC. XVI.

DOMINI DOCTORES DISPV TATVRI.

{ M. Ioannes Tournier.
M. Iacobus Perreau.
M. Guillermus Gerbault.

{ M. Franciscus Lefèbvre.
M. Franciscus le Sage.
M. Georgius Cornut.

{ M. Franciscus du Port.
M. Ioannes Beauchefne.
M. Nicolaus Elain Antiquior Magister.

F.M.P.
BIBLIOTHEQUE